

दानियेलाचे पुस्तक - एकशेएक्याऐंशी क्रमांक

मध्यरात्रीचा आक्रोश आणि रोमची भविष्यसूचक भूमिका: दानिएलच्या पुस्तकातील शेवटच्या दिवसांचे उलगडणे

Jeff Pippenger
2024-04-11

दानिएल अध्याय अकरामध्ये भविष्यवाणीच्या अशा अनेक ओळी आहेत ज्या सर्व त्या अध्यायातील शेवटच्या सहा वचनांशी सुसंगत आहेत. १९८९ मधील अंतकाळापासून वचन एकेकाळीसमधील रविवारच्या कायद्यापर्यंत, वचन चाळीसमधील इतिहासाशी जुळणारा जो भाग आहे, तो भविष्यवाणीचा तो भाग आहे जो अखेरच्या दिवसांपर्यंत मुद्रांकित ठेवण्यात आला होता. तो दानिएलकडून येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचा परिपूरक भाग आहे, जो कृपाकाळ समाप्त होण्याच्या अगोदर उघड करण्यात येतो. वचन दोन ट्रम्पची ओळख करून देते—शेवटचा रिपब्लिकन अध्यक्ष, शेवटचा अध्यक्ष, तो अध्यक्ष जो सातांपैकी असून आठवा आहे; आणि २०१५ मध्ये जेव्हा त्याने आपली उमेदवारी जाहीर केली, तेव्हा जागतिकतावाद्यांना ढवळून काढण्यास आरंभ करणारा तो सर्वांत श्रीमंत अध्यक्ष आहे. वचन दहा १९८९ दर्शविते, आणि वचने अकरा व बारा २०१४ मध्ये सुरू झालेल्या युक्रेनियन युद्धाची ओळख करून देतात, पुतिनच्या विजयासह आणि त्यानंतरच्या पतनासह.

तेराव्या ते पंधराव्या वचने, चाळीसाव्या वचनातील तीन युद्धांपैकी तिसऱ्या युद्धाचे वर्णन करतात: १९८९ मध्ये सोव्हिएत युनियनच्या पतनापासून सुरू होऊन, त्यानंतर युक्रेनियन युद्ध, आणि मग पॅनियमचे युद्ध, जे जगातील ग्लोबलिस्टांविरुद्ध संयुक्त संस्थानांतील धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवादाच्या बाह्य संघर्षाचे प्रतिनिधित्व करते.

धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवाद प्रबल होतो, आणि लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या वेळी अंमलात येणाऱ्या त्रिविध संघटनेतील श्रेणीबद्ध संबंधाची स्थापना करतो. पशू म्हणजे कॅथॉलिक धर्म, आणि ती त्या तिन्ही सत्तांची प्रमुख आहे, जी येझेबेल तसेच इतर अनेक प्रतीकांद्वारे दर्शविली आहे. तीच ती वेश्या आहे जी पशूवर राज्य करते आणि त्यावर आरूढ होते.

खोटा संदेश म्हणजे संयुक्त राज्ये होय, जी तिचा पती अहाब याच्याद्वारे दर्शविली जातात; तो अजगराच्या दहापट राज्याचा प्रमुख आहे. इ.स.पूर्व २०० मधील पॅनियमची लढाई वैश्विकतावाद आणि धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवाद यांच्यातील बाह्य संघर्षाचे प्रतीकात्मक पूर्वछायांकन करते. अंतर्गत संघर्ष इ.स.पूर्व १६७ मधील बंडाद्वारे दर्शविला जातो; त्यानंतर इ.स.पूर्व १६४ मध्ये हनुक्का म्हणून स्मरणात ठेवलेल्या मंदिराच्या पुनःसमर्पणाची घटना येते; आणि त्यानंतर इ.स.पूर्व १६१ ते १५८ या कालखंडाचा क्रम येतो, जो त्या अवस्थेचे पूर्वछायांकन करतो ज्यात संयुक्त राज्ये "league" द्वारे दर्शविल्याप्रमाणे, कॅथलिक धर्माच्या चर्च व राज्य यांच्या ऐक्याची प्रतिमा उभी करतात.

तेराव्या वचनात, उरियाह स्मिथ आपल्याला कळवितात की राफिया येथील युद्धानंतर चौदा वर्षांनी, टॉलेमी "असंयम आणि दुराचार यांमुळे मरण पावला; आणि त्याच्या जागी त्याचा मुलगा, टॉलेमी एपिफेनेस, जो त्या वेळी चार किंवा पाच वर्षांचा बालक होता, गादीवर आला. त्याच काळात अँटिओकसने आपल्या राज्यातील बंड दडपून टाकले होते, आणि पूर्वेकडील भागांना अधीन करून ते स्थिर केले होते; म्हणून जेव्हा तरुण एपिफेनेस इजिप्तच्या गादीवर आला, तेव्हा तो कोणत्याही उपक्रमासाठी मोकळा होता." पुतिनचा अल्पकाळ टिकलेला विजय संपल्यानंतर, ट्रम्प इजिप्तच्या नव्या बालराजाशी व्यवहार करण्यास सिद्ध असेल. तसे करण्यापूर्वी, तो संयुक्त संस्थानांच्या अंतर्गत एक "बंड दडपून टाकलेले" असेल.

जेव्हा ट्रम्प निवडून येईल, तेव्हा तो 1798 च्या Alien and Sedition Acts यांनी प्रतिरूपित केलेले कायदे अंमलात आणिल, तसेच गृहयुद्धाच्या प्रत्युत्तरात पहिल्या Republican अध्यक्षांने केले तसे "habeas corpus" निलंबित करील. त्याची कृत्ये अध्यक्ष Grant यांनी Ku Klux Klan शी व्यवहार केला तेव्हाच्या कृत्यांनी, तसेच F.

D. Roosevelt यांनी दुसऱ्या महायुद्धात जपानी लोकांना आणि इतरांना कारावासात टाकले तेव्हाच्या कृत्यांनी, आणि शेवटच्या George Bush च्या Patriot Act नेही प्रतिरूपित झाली आहेत.

तो, सेल्युकसप्रमाणे, तो संयुक्त संस्थानांतील बंड दडपून टाकील, आणि नंतर आपली दृष्टी इजिप्तच्या "बाल-राजा"कडे वळवील. असे करताना, तो मॅसिडोनचा फिलिप याच्याशी संधि करील; कारण स्मिथ असे नोंदवितो, "त्याच वेळी, मॅसिडोनचा राजा फिलिप, अँटिऑकस याच्याशी टॉलेमीच्या अधिपत्याचे त्यांच्यामध्ये विभाजन करण्यासाठी एका करारात प्रवेशला, आणि दोघांनीही त्याला सर्वात जवळचे व सोयीचे पडणारे भाग घेण्याचा प्रस्ताव ठेवला. येथे दक्षिणेकडील राजाविरुद्ध उभे राहणे असे झाले की ते भविष्यवाणी पूर्ण करण्यास पुरेसे होते, आणि निःसंशयपणे ह्याच घटना त्या भविष्यवाणीचा उद्देश होत्या."

ट्रम्प, रशियाच्या संदर्भात, आणि पुतिनच्या पतनानंतर उद्धवलेल्या परिणामांचे निराकरण करण्याच्या गुंतागुंतीच्या प्रश्नांना हाताळण्यासाठी, NATO (संयुक्त राष्ट्रसंघ) मधील राष्ट्रांबरोबर एक दृढ युती निर्माण करील. त्या वेळी, चौदाव्या वचनानुसार, आणि स्मिथ यांच्या भाष्यानुसार, "एका नव्या सत्तेचा परिचय करून दिला जातो." पोपसत्ता रशिया आणि तिच्या उपग्रह राष्ट्रांचे NATO आणि संयुक्त संस्थानांच्या अधिकारापासून संरक्षण करण्यासाठी हस्तक्षेप करील; किंवा, स्मिथ यांच्या भाष्यात जसे उद्धृत केले आहे, "रोम बोलले; आणि सिरिया व मॅसिडोनिया यांनी लवकरच आपल्या स्वप्नाच्या दृश्यरूपात एक बदल येताना आढळला. रोमनांनी इजिप्तच्या तरुण राजाच्या वतीने हस्तक्षेप केला, आणि तो अँटिऑकस व फिलिप यांनी आखून ठेवलेल्या विनाशापासून संरक्षित राहिला पाहिजे, असा त्यांनी निश्चय केला. हे इ.स.पू. २०० मध्ये घडले, आणि सिरिया व इजिप्तच्या व्यवहारांत रोमनांनी केलेल्या पहिल्या महत्त्वपूर्ण हस्तक्षेपांपैकी ते एक होते."

मग रोम, टायरची वेश्या, पृथ्वीवरील राजांबरोबर तिची गीते गाऊन व्यभिचार करू लागते, त्या राजांनी केवळ दोन वचने नंतर तिच्या पूर्ण आज्ञाधारकतेत येण्यापूर्वीच. त्याच काळात, पानियमची लढाई घडली. इ.स.पू. २०० हे वर्ष टायरची वेश्या गाणे सुरू करते, हे दर्शविते; आणि ती असे रशियाच्या संरक्षणाच्या संदर्भात करते, ज्याचे विभाजन संयुक्त संस्थाने आणि संयुक्त राष्ट्रे यांनी आपल्या परस्पर लाभासाठी नुकतेच करण्याचे ठरविले आहे. वेश्या त्यांच्यादोघांवरही प्रबळ ठरते, परंतु त्यानंतर पानियमची "लढाई" घडते आणि संयुक्त संस्थाने संयुक्त राष्ट्रांवर प्रबळ ठरतात.

प्रतीकात्मक रीतीने, तेहतीस वर्षांनंतर मोर्देईनचा उठाव संयुक्त संस्थानांमध्ये सुरू होतो. प्रतीकात्मक रीतीने, त्यानंतर तीन वर्षांनी, हनुक्का ज्याचे प्रतिनिधित्व करतो त्या अर्थाने तथाकथित प्रोटेस्टंटवाद आणि एक घटनात्मक प्रजासत्ताक यांचे पुनःसमर्पण स्थापित होते. प्रतीकात्मक रीतीने, त्यानंतर आणखी तीन वर्षांनी, यहुदींच्या रोमबरोबरच्या संधीने दर्शविलेला कालखंड सुरू होतो.

अंतिम हालचाली वेगवान असतील; म्हणूनच वचनांमध्ये अठ्ठेचाळीस वर्षांनी दर्शविलेला इतिहास हा वेगवान घटनांच्या एका मालिकेचे वर्णन करीत आहे, ज्याची सुरुवात भविष्यवाणीने स्पष्टपणे १९८९ मधील अंतकाळी होत असल्याचे ओळखून दिले आहे; त्यानंतर २०१४ मध्ये अकरावे व बारावे वचन यांतील दुसरे युद्ध येते; आणि त्यानंतर २०१५ येते, जेव्हा ट्रम्प यांनी राष्ट्राध्यक्षपदासाठी आपली उमेदवारी जाहीर केली, आणि अशा रीतीने जागतिकतावादाला चिथावणी देण्याचे त्यांचे भविष्यसूचक कार्य आरंभ झाले. ट्रम्प जेव्हा आधीच सुरू असलेल्या गृहयुद्धाचे दमन करण्याचे कार्य आरंभ करतील, तेव्हा ते संयुक्त राष्ट्रांशी (NATO—मॅसिडोनचा फिलिप) युती करण्याचा प्रयत्न करतील, आणि रोम गाणे सुरू करील. ही प्रयत्नपूर्वक केलेली युती पॅनियमच्या युद्धाने दर्शविलेल्या त्या दोन शक्तींमधील सर्वोच्चत्वासाठीच्या संघर्षात परिवर्तित होते.

म्हणून पानियम हे तेराव्या वचनातील मार्गचिन्ह आहे, जिथे रविवारच्या कायद्यापूर्वी घडणाऱ्या अंतिम वेगवान हालचाली सुरू होतात. सर्व संदेष्ट्यांनी ते ज्या काळात जगले त्या काळापेक्षा जगाच्या अंताबद्दल अधिक बोलले, आणि येशू अर्थातच सर्व संदेष्ट्यांमध्ये महानतम होता. क्रूसाच्या अगदी आधी, जो रविवारच्या कायद्याचे प्रतिरूप आहे, आणि जो सोळाव्या वचनाद्वारे दर्शविला आहे, येशू आपल्या शिष्यांसह पानियमला गेला. तेथे त्याने घालविलेला काळ,

आणि तेथे त्याने मांडलेले धडे, लवकरच येऊ घातलेल्या पनियमच्या युद्धाशी सुसंगत आहेत. इतिहासभर पनियमची अनेक नावे होती, आणि ख्रिस्ताच्या काळात पनियमचे नाव कैसरिया फिलिप्पी असे होते.

“येशू व त्याचे शिष्य आता कैसरिया फिलिप्पीजवळील एका नगरात आले होते. ते गालीलच्या सीमांपलीकडे, मूर्तिपूजा प्रबळ असलेल्या प्रदेशात होते. येथे शिष्यांना यहूदी धर्माच्या नियंत्रक प्रभावापासून दूर काढण्यात आले, आणि त्यांचा अन्यधर्मी उपासनेशी अधिक निकट संबंध आला. त्यांच्या सभोवती जगाच्या सर्व भागांत अस्तित्वात असलेल्या अंधश्रद्धेच्या विविध स्वरूपांचे दर्शन होत होते. येशूची अशी इच्छा होती की या गोष्टींकडे पाहून त्यांना अन्यधर्मीयांबद्दलची आपली जबाबदारी जाणवावी. या प्रदेशातील आपल्या वास्तव्यात, त्याने लोकांना शिकविण्यापासून स्वतःला दूर ठेवण्याचा प्रयत्न केला, आणि स्वतःला अधिक पूर्णपणे आपल्या शिष्यांना अर्पण केले.”

“त्यांना त्याची वाट पाहणाऱ्या दुःखाविषयी तो सांगणार होता. पण प्रथम तो एकांतात गेला, आणि त्यांचे अंतःकरण त्याचे शब्द स्वीकारण्यास सिद्ध व्हावे म्हणून त्याने प्रार्थना केली. त्यांच्याजवळ परत आल्यावर, त्याने आपल्याला जे प्रकट करावयाचे होते ते लगेच सांगितले नाही. तसे करण्यापूर्वी, येणाऱ्या परीक्षेसाठी ते दृढ व्हावेत म्हणून, त्यांना त्यांच्यावरील आपला विश्वास कबूल करण्याची संधी त्याने दिली. त्याने विचारले, ‘मनुष्यपुत्र जो मी आहे, त्याविषयी लोक काय म्हणतात?’”

“दुःखाची गोष्ट म्हणजे, शिष्यांना हे मान्य करावे लागले की इस्राएलने आपल्या मशीहाला ओळखण्यात अपयश पत्करले होते. खरेच, काहींनी त्याची अद्भुत कृत्ये पाहिली तेव्हा त्याला दाविदाचा पुत्र असे घोषित केले होते. बेथसैदा येथे ज्यांना अन्न दिले गेले होते त्या लोकसमुदायाने त्याला इस्राएलचा राजा म्हणून घोषित करण्याची इच्छा व्यक्त केली होती. अनेकजण त्याला संदेष्टा म्हणून स्वीकारण्यास तयार होते; परंतु तो मशीहा आहे, असा त्यांचा विश्वास नव्हता.”

“येशूने आता दुसरा प्रश्न विचारला, जो शिष्यांनाच उद्देशून होता: ‘पण तुम्ही मला कोण म्हणता?’ पेत्राने उत्तर दिले, ‘तू ख्रिस्त आहेस, जिवंत देवाचा पुत्र.’”

“आरंभीपासून पेत्राने येशूच मशीहा आहे असा विश्वास ठेवला होता. योहान बाप्टिस्ताच्या प्रचारामुळे ज्यांना पापाची जाणीव झाली होती आणि ज्यांनी ख्रिस्ताचा स्वीकार केला होता, अशा इतर अनेकांना योहानाला कैद करण्यात आले आणि त्याचा वध करण्यात आला तेव्हा त्याच्या कार्याविषयी शंका वाटू लागली; आणि आता ते येशूच तो मशीहा आहे का, ज्याची ते इतका काळ वाट पाहत होते, याविषयीही संशय करू लागले. येशू दावीदाच्या सिंहासनावर आपले स्थान ग्रहण करील, अशी उत्कट अपेक्षा ज्यांनी धरली होती अशा अनेक शिष्यांनी, त्याचा तसा कोणताही हेतू नाही हे जाणवल्यावर, त्याला सोडून दिले. परंतु पेत्र आणि त्याचे सहकारी आपल्या निष्ठेपासून परावृत्त झाले नाहीत. काल स्तुती करणारे आणि आज निंदा करणारे यांच्या डळमळीत वर्तनामुळे तारणाऱ्याच्या खऱ्या अनुयायाचा विश्वास नष्ट झाला नाही. पेत्राने घोषित केले, ‘तुम्ही ख्रिस्त, जिवंत देवाचे पुत्र आहात.’ आपल्या प्रभूच्या मस्तकी राजसन्मानांचा मुकुट चढविला जाईपर्यंत तो थांबला नाही, तर त्याच्या अपमानित अवस्थेतच त्याने त्याचा स्वीकार केला.”

“पेत्राने त्या बाऱ्यांच्या विश्वासाची अभिव्यक्ती केली होती. तरीही शिष्य ख्रिस्ताच्या कार्याचे आकलन करण्यापासून अजूनही फार दूर होते. याजक व अधिपती यांचा विरोध आणि विपर्यास, जरी त्यांना ख्रिस्तापासून परावृत्त करू शकत नव्हता, तरीही त्यांच्यामध्ये मोठी गोंधळावस्था निर्माण करित होता. त्यांना आपला मार्ग स्पष्ट दिसत नव्हता. त्यांच्या प्रारंभीच्या शिक्षणाचा प्रभाव, रब्बींची शिकवण, परंपरेचे सामर्थ्य, हे अजूनही त्यांच्या सत्यदृष्टीत अडथळा आणीत होते. वेळोवेळी येशूकडून येणाऱ्या प्रकाशाच्या अमूल्य किरणांनी त्यांच्यावर प्रकाश पडत असे, तरीही अनेकदा ते सावल्यांमध्ये चाचपडत चालणाऱ्या मनुष्यांसारखे होते. परंतु या दिवशी, त्यांच्या विश्वासाच्या महान परीक्षेसमोर त्यांना उभे करण्यात येण्यापूर्वी, पवित्र आत्मा सामर्थ्याने त्यांच्यावर विसावला. थोड्या काळासाठी त्यांची दृष्टी ‘दिसणाऱ्या गोष्टीं’पासून हटविण्यात आली, जेणेकरून ते ‘न दिसणाऱ्या गोष्टीं’कडे पाहू शकतील. 2 Corinthians 4:18. मानवतेच्या आवरणाखाली त्यांनी देवपुत्राचे गौरव

ओळखले.”

“येशूने पेत्राला उत्तर देऊन म्हटले, ‘शिमोन बार-योना, तू धन्य आहेस; कारण देह आणि रक्त यांनी हे तुला प्रगत केले नाही, तर स्वर्गातील माझ्या पित्याने केले आहे.’”

पेत्राने कबूल केलेले सत्य हे विश्वासणाऱ्यांच्या विश्वासाचा पाया आहे. ख्रिस्ताने स्वतः ज्याला अनंत जीवन असे घोषित केले आहे, तेच हे होय. परंतु या ज्ञानाची प्राप्ती ही आत्मगौरव करण्याचे काहीही कारण नव्हते. ते पेत्राला त्याच्या स्वतःच्या शहाणपणामुळे किंवा चांगुलपणामुळे प्रकट झाले नव्हते. मानवजात स्वतःहून कधीही दैवी ज्ञानापर्यंत पोहोचू शकत नाही. “ते आकाशाइतके उच्च आहे; तू काय करशील? ते अधोलोकापेक्षाही अधिक खोल आहे; तू काय जाणशील?” अय्यूब 11:8. दत्तकपणाचा आत्माच देवाच्या गूढ गोष्टी आपल्याला प्रकट करू शकतो, ज्या “डोळ्याने पाहिलेल्या नाहीत, कानाने ऐकलेल्या नाहीत, आणि मनुष्याच्या अंतःकरणातही आलेल्या नाहीत.” “परंतु देवाने त्या आपल्याला आपल्या आत्म्याद्वारे प्रकट केल्या आहेत; कारण आत्मा सर्व गोष्टींचा, होय, देवाच्या गूढ गोष्टींचाही शोध घेतो.” 1 करिंथकरांस 2:9, 10. “परमेश्वराचे गुपित त्याचे भय धरणाऱ्यांजवळ असते;” आणि पेत्राने ख्रिस्ताच्या गौरवाचे आकलन केले, ही गोष्ट तो “देवाकडून शिकविला गेला होता” याचा पुरावा होती. स्तोत्रसंहिता 25:14; योहान 6:45. अहो, खरोखरच, “धन्य आहेस तू, शिमोन बार-योना; कारण मांस व रक्त यांनी हे तुला प्रकट केले नाही.”

“येशू पुढे म्हणाला: ‘मी तुलाही सांगतो, की तू पेत्र आहेस, आणि या खडकावर मी माझी मंडळी उभारीन; आणि अधोलोकाची द्वारे तिच्यावर प्रबल होणार नाहीत.’ पेत्र या शब्दाचा अर्थ दगड असा होतो,—लोटला जाणारा दगड. पेत्र हा तो खडक नव्हता ज्यावर मंडळीची स्थापना झाली. जेव्हा त्याने शाप देऊन व शपथा घेऊन आपल्या प्रभूचा इन्कार केला, तेव्हा अधोलोकाची द्वारे त्याच्यावर प्रबल झाली. मंडळी त्या एकावर उभारली गेली, ज्याच्यावर अधोलोकाची द्वारे प्रबल होऊ शकली नाहीत.”

“तारणकर्त्यांच्या आगमनाच्या कित्येक शतकांपूर्वी मोशेने इस्राएलच्या तारणाच्या खडकाकडे निर्देश केला होता. स्तोत्रकर्त्यांने ‘माझ्या सामर्थ्याच्या खडकाविषयी’ गीत गायले होते. यशयाने लिहिले होते, ‘परमेश्वर देव असे म्हणतो, पाहा, मी सियोनमध्ये पायासाठी एक दगड, परीक्षित दगड, अमूल्य कोनशिला, दृढ पाया ठेवित आहे.’ Deuteronomy 32:4; Psalm 62:7; Isaiah 28:16. पेत्र स्वतः, प्रेरणेने लिहिताना, ही भविष्यवाणी येशूवर लागू करतो. तो म्हणतो, ‘जर तुम्ही प्रभू कृपाळू आहे याचा आस्वाद घेतला असेल तर: ज्याच्याकडे येत आहात तो जिवंत दगड, जरी मनुष्यांनी नाकारलेला असला, तरी देवाजवळ निवडलेला, अमूल्य आहे, आणि तुम्हीही, जिवंत दगडांप्रमाणे, आत्मिक घर म्हणून बांधले जात आहात.’ 1 Peter 2:3-5, R. V.”

“‘जो पाया घातला आहे त्यावाचून, जो येशू ख्रिस्त आहे, दुसरा पाया कोणी घालू शकत नाही.’ १ करिंथकरांस ३:११. ‘या खडकावर,’ येशू म्हणाला, ‘मी माझी मंडळी उभारीन.’ देवाच्या उपस्थितीत, आणि सर्व स्वर्गीय बुद्धिमान प्राणिमात्रांच्या साक्षीने, अदृश्य नरकसैन्याच्या उपस्थितीत, ख्रिस्ताने आपल्या मंडळीचा पाया त्या जिवंत खडकावर घातला. तो खडक तो स्वतःच आहे,—त्याचे स्वतःचे शरीर, आपल्यासाठी मोडले गेलेले व जखमी केलेले. या पायावर उभारलेल्या मंडळीविरुद्ध अधोलोकाची दारे प्रबल होणार नाहीत.

ख्रिस्ताने हे शब्द उच्चारले तेव्हा मंडळी किती दुर्बल दिसत होती! तेथे केवळ थोडकेच विश्वासणारे होते, ज्यांच्याविरुद्ध दुष्टांम आणि दुष्ट मनुष्य यांची सर्व शक्ती वळविली जाणार होती; तरीही ख्रिस्ताच्या अनुयायांनी भय बाळगायचे नव्हते. त्यांच्या सामर्थ्याच्या खडकावर उभारले गेल्यामुळे त्यांना पराभूत करता येणार नव्हते.

“सहा हजार वर्षांपासून विश्वासाने ख्रिस्तावर बांधणी केली आहे. सहा हजार वर्षांपासून सैतानी क्रोधाचे पूर व वादळे आपल्या तारणाच्या खडकावर आदळत आली आहेत; परंतु तो अचल उभा आहे.

“पेत्राने ते सत्य व्यक्त केले होते, जे मंडळीच्या विश्वासाचा पाया आहे, आणि येशूने आता त्याचा सर्व विश्वासणाऱ्यांच्या संपूर्ण समूहाचा प्रतिनिधी म्हणून मान केला. तो म्हणाला, ‘मी तुला स्वर्गराज्याच्या किल्ल्या देईन; आणि तू पृथ्वीवर जे काही बांधशील ते स्वर्गात बांधले जाईल; आणि तू पृथ्वीवर जे काही सोडवशील ते

स्वर्गात सोडविले जाईल.”

“‘स्वर्गराज्याच्या किल्ल्या’ म्हणजे ख्रिस्ताची वचने होत. पवित्र शास्त्रातील सर्व वचने त्याचीच आहेत, आणि ती येथे अंतर्भूत आहेत. या वचनांत स्वर्ग उघडण्याची आणि बंद करण्याची सामर्थ्य आहे. कोणत्या अटींवर मनुष्य स्वीकारला जातो किंवा नाकारला जातो, हे ती जाहीर करतात. अशा प्रकारे, जे देवाचे वचन प्रचार करतात त्यांचे कार्य जीवनाकरिता जीवनाचा किंवा मृत्यूकरिता मृत्यूचा सुगंध ठरते. त्यांची सेवा अनंतकाळच्या परिणामांनी भारलेली अशी आहे.”

“तारणाऱ्याने सुवार्तेचे कार्य केवळ पेत्रालाच वैयक्तिकरीत्या सोपविले नव्हते. नंतरच्या एका प्रसंगी, पेत्राला सांगितलेले तेच शब्द पुन्हा उच्चारून, त्याने ते थेट मंडळीला लागू केले. आणि आशयतः तेच बाराजणांनाही विश्वासणाऱ्यांच्या समुदायाचे प्रतिनिधी म्हणून सांगितले गेले. जर येशूने इतरांपेक्षा एखाद्या शिष्याला विशेष अधिकार दिला असता, तर त्यांच्यात कोण मोठा ठरणार याविषयी ते इतक्या वेळा वाद घालताना आपल्याला आढळले नसते. त्यांनी आपल्या स्वामीच्या इच्छेस अधीनता दर्शविली असती, आणि ज्याची त्याने निवड केली होती त्याचा सन्मान केला असता.”

“आपला प्रमुख म्हणून कोणाची नेमणूक करण्याऐवजी, ख्रिस्ताने शिष्यांना म्हटले, ‘तुम्ही रब्बी म्हणून ओळखले जाऊ नका;’ ‘आणि तुम्ही गुरु म्हणूनही ओळखले जाऊ नका; कारण तुमचा एकच गुरु आहे, तो म्हणजे ख्रिस्त.’ मत्तय 23:8, 10.”

“‘प्रत्येक पुरुषाचे मस्तक ख्रिस्त आहे.’ ज्या देवाने सर्व काही तारणाऱ्यांच्या पायाखाली ठेविले, त्यानेच ‘त्याला सर्व गोष्टींवर मंडळीचे मस्तक होण्यासाठी दिले; ती म्हणजे त्याचे शरीर, आणि जो सर्वांत सर्व काही परिपूर्ण करतो त्याची परिपूर्णता आहे.’ 1 Corinthians 11:3; Ephesians 1:22, 23. मंडळीची उभारणी तिच्या पायाभूत खडक म्हणून ख्रिस्तावर करण्यात आली आहे; तिने आपले मस्तक म्हणून ख्रिस्ताची आज्ञाधारकता पाळावी. तिने मनुष्यावर अवलंबून राहू नये, किंवा मनुष्याच्या नियंत्रणाखाली असू नये. अनेक जण असा दावा करतात की, मंडळीतील विश्वासाच्या पदावर असल्यामुळे त्यांना इतर मनुष्यांनी काय विश्वास ठेवावा आणि काय करावे हे ठरवून सांगण्याचा अधिकार मिळतो. या दाव्यास देव मान्यता देत नाही. तारणारा घोषित करतो, ‘तुम्ही सर्व भाऊ आहात.’ सर्वजण परीक्षेला उघडे आहेत, आणि चुकण्यास पात्र आहेत. मार्गदर्शनासाठी आपण कोणत्याही मर्यादित प्राण्यावर अवलंबून राहू शकत नाही. विश्वासाचा खडक म्हणजे मंडळीतील ख्रिस्ताची सजीव उपस्थिती होय. यावर सर्वात दुर्बलही अवलंबून राहू शकतो, आणि जे स्वतःला सर्वात बलवान समजतात तेच, जर त्यांनी ख्रिस्ताला आपली सामर्थ्यसिद्धी केले नाही, तर सर्वात दुर्बल ठरतील. ‘जो मनुष्य मनुष्यावर भरवसा ठेवतो, आणि देहाला आपला हात बनवितो, तो शापित असो.’ प्रभु ‘खडक आहे; त्याचे कार्य परिपूर्ण आहे.’ ‘जे कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतात ते सर्व धन्य आहेत.’ Jeremiah 17:5; Deuteronomy 32:4; Psalm 2:12.”

“पेत्राच्या अंगीकारानंतर, येशूने शिष्यांना आज्ञा केली की, तो ख्रिस्त आहे हे त्यांनी कोणालाही सांगू नये. ही आज्ञा शास्त्री आणि परुशी यांच्या ठाम विरोधामुळे देण्यात आली होती. इतकेच नव्हे, तर लोकांनी, आणि अगदी शिष्यांनीही, मशीहाविषयी इतकी चुकीची समजूत करून घेतली होती की, त्याच्याविषयीची सार्वजनिक घोषणा त्यांना त्याच्या स्वभावाची किंवा त्याच्या कार्याची कोणतीही खरी कल्पना देऊ शकली नसती. परंतु दिवसेंदिवस तो स्वतःला त्यांच्यापुढे तारणारा म्हणून प्रकट करित होता, आणि अशा रीतीने त्याला अशी इच्छा होती की, मशीहा म्हणून त्याच्याविषयीची खरी समज त्यांना प्राप्त व्हावी.”

“शिष्य अजूनही ख्रिस्ताने ऐहिक राजपुत्राप्रमाणे राज्य करावे, अशी अपेक्षा करित होते. जरी त्याने इतक्या काळ आपला हेतू गुप्त ठेवला होता, तरी तो सदैव दारिद्र्यात व अपरिचित अवस्थेत राहणार नाही, असा त्यांचा विश्वास होता; तो आपले राज्य स्थापन करील, तो काळ समीप आला होता. याजक व रब्बी यांचा द्वेष कधीच जिंकला जाणार नाही, ख्रिस्ताला त्याच्याच राष्ट्रकडून नाकारले जाईल, फसवणूक करणारा म्हणून दोषी ठरविले जाईल, आणि अपराध्यासारखे वधस्तंभावर खिळले जाईल,—असा विचार शिष्यांच्या मनात कधीच आला नव्हता. परंतु

अंधाराच्या सत्तेची वेळ जवळ येत होती, आणि येशूने आपल्या शिष्यांसमोर त्यांच्या पुढे असलेला संघर्ष उघड करणे आवश्यक होते. परीक्षेची पूर्वकल्पना करून तो दुःखित झाला होता." द डिझायर ऑफ एजेस, 411-415.

दानियेल ११ मधील सोळावा वचन संयुक्त संस्थानांमध्ये लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करते. त्या "भूकंपाच्या" क्षणाच्या अगदी आधी, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांमध्ये असण्याचा प्रयत्न करणारे उमेदवार आपल्या झोपेतून जागे केले जातात. त्यांना जागे करणारी गोष्ट म्हणजे एक भविष्यसूचक संदेश होय. त्या वेळी दोन वर्ग प्रकट होतात, आणि दहा कुमारिकांच्या दृष्टान्तात दाखविल्याप्रमाणे, एका वर्गाकडे भांड्यांत तेल असते, तर दुसऱ्या वर्गाकडे नसते. दानियेल ११ मधील तेराव्या ते पंधराव्या वचने केवळ रविवारच्या कायद्यापूर्वीची भविष्यसूचक इतिहासरेषाच दर्शवत नाहीत, तर ती त्या "संदेशाचे" ही प्रतिनिधित्व करतात, जो दहा कुमारिकांच्या दृष्टान्ताच्या संदर्भात ते "तेल" आहे, जे सुजांकडे देवाची मुद्रा प्राप्त करण्यासाठी आणि महान भूकंपाच्या वेळी ध्वजाप्रमाणे उंचावले जाण्यासाठी असेल. हे लेख आता सर्व लेखांच्या परमोच्च बिंदूपर्यंत पोहोचले आहेत, कारण या वचनांमध्ये दर्शविण्यात आलेला संदेश म्हणजे त्या दोन सोन्याच्या नळ्यांमधून खाली ओतले जाणारे सुवर्णतेल होय.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

"जोपर्यंत सत्याचा अंगीकार करणारे लोक सैतानाची सेवा करीत आहेत, तोपर्यंत त्याची नरकीय सावली देव व स्वर्ग यांविषयीच्या त्यांच्या दृष्टीला आडवी येईल. ते जणू आपल्या पहिल्या प्रेमाचा लोप झालेल्यांसारखे असतील. त्यांना अनंतकालीन वास्तवांचे दर्शन होऊ शकणार नाही. देवाने आपल्यासाठी जे सिद्ध केले आहे, त्याचे चित्रण जखऱ्या, अध्याय ३ व ४, आणि ४:१२-१४ मध्ये केले आहे: 'मग मी पुन्हा उत्तर देऊन त्याला म्हटले, या दोन जैतूनाच्या फांद्या कोणत्या, ज्या दोन सोन्याच्या नळ्यांद्वारे आपल्यातून सुवर्ण तेल ओतत आहेत? तेव्हा त्याने मला उत्तर देऊन म्हटले, या कोणत्या आहेत हे तुला माहीत नाही काय? आणि मी म्हणालो, नाही, माझ्या प्रभो. तेव्हा तो म्हणाला, हे त्या दोन अभिषिक्त आहेत, जे संपूर्ण पृथ्वीच्या प्रभूजवळ उभे आहेत.'"

"परमेश्वर सर्व साधनांनी परिपूर्ण आहे. त्याच्याकडे कोणत्याही सोयीसुविधांचा अभाव नाही. आमच्या विश्वासाच्या अभावामुळे, आमच्या भौतिक वृत्तीमुळे, आमच्या हलक्या बोलण्यामुळे, आमच्या अविश्वासामुळे, जो आमच्या संभाषणात प्रकट होतो, आमच्या सभोवती अंधान्या सावल्या गोळा होतात. ख्रिस्त शब्दात वा चरित्रात 'सर्वथा मनोहर' आणि 'दहा हजारांत श्रेष्ठ' असा प्रकट होत नाही. जेव्हा आत्मा स्वतःला व्यर्थतेकडे उचलून धरण्यात संतुष्ट असतो, तेव्हा प्रभूचा आत्मा त्याच्यासाठी फार थोडे करू शकतो. आमची दूरदृष्टीहीन दृष्टी सावली पाहते, परंतु तिच्यापलीकडील तेज पाहू शकत नाही. देवदूत चार वारे धरून ठेवत आहेत, जे सर्व पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर तुटून पडण्यासाठी आणि आपल्या मार्गात नाश व मृत्यू वाहत नेण्यासाठी सुटण्याचा प्रयत्न करणाऱ्या क्रुद्ध घोड्याद्वारे दर्शविले आहेत."

"अनंत जगाच्या अगदी उंबरठ्यावर आपण झोपी जावे काय? आपण बोथट, शीत आणि मृतवत् असावे काय? अहो, आमच्या मंडळ्यांत देवाचा आत्मा आणि श्वास त्याच्या लोकांत फुंकला जावा, जेणेकरून ते आपल्या पायांवर उभे राहून जगावेत, अशी किती मोठी आवश्यकता आहे. आपल्याला हे पाहण्याची गरज आहे की मार्ग अरुंद आहे आणि प्रवेशद्वार संकुचित आहे. परंतु जेव्हा आपण त्या संकुचित द्वारातून जातो, तेव्हा त्याचा विस्तार अमर्याद असतो." Manuscript Releases, volume 20, 217.

"संपूर्ण पृथ्वीच्या प्रभूजवळ उभे असलेले अभिषिक्त जन, आच्छादक करूब म्हणून एके काळी सैतानाला देण्यात आलेले स्थान धारण करतात. त्याच्या सिंहासनाभोवती असलेल्या पवित्र प्राण्यांद्वारे, प्रभू पृथ्वीवरील रहिवाशांशी अखंड संपर्क राखतो. सुवर्णतेल त्या कूपेचे प्रतीक आहे, ज्याद्वारे देव विश्वासणाऱ्यांच्या दिव्यांना पुरवठा करीत राहतो, जेणेकरून ते लुकलुकून विझून जाऊ नयेत. हे पवित्र तेल देवाच्या आत्म्याच्या संदेशांद्वारे स्वर्गातून ओतले जात नसते, तर दुष्टतेच्या शक्तींचे मनुष्यांवर संपूर्ण प्रभुत्व झाले असते."

"जेव्हा देव आम्हांला पाठवितो त्या संदेशांचा आपण स्वीकार करीत नाही, तेव्हा देवाचा अपमान होतो. अशा प्रकारे तो आमच्या आत्म्यांत ओतू इच्छित असलेले सुवर्णतेल, जे अंधकारात असलेल्यांपर्यंत पोहोचविले जावे,

त्यालाच आपण नाकारतो. जेव्हा हाक येईल, 'पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटण्यास बाहेर पडा,' तेव्हा ज्यांनी पवित्र तेल प्राप्त केलेले नाही, ज्यांनी आपल्या हृदयांत ख्रिस्ताची कृपा जपलेली नाही, त्यांना मूर्ख कुमारांकांप्रमाणे हे आढळेल की ते आपल्या प्रभूला भेटण्यास तयार नाहीत. त्या तेलाची प्राप्ती करण्याचे सामर्थ्य त्यांच्यामध्ये स्वतःत नाही, आणि त्यांचे जीवन उद्ध्वस्त झालेले असते. परंतु जर देवाच्या पवित्र आत्म्यासाठी विनंती केली गेली, जर आपण मोशेप्रमाणे विनविले, 'मला तुझे तेज दर्शव,' तर देवाचे प्रेम आमच्या हृदयांत ओतले जाईल. सुवर्ण नलिकांद्वारे सुवर्णतेल आम्हांला पोहोचविले जाईल. 'सामर्थ्याने नव्हे, पराक्रमाने नव्हे, तर माझ्या आत्म्याने, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो.' नीतिसूर्याच्या तेजस्वी किरणांचा स्वीकार करून देवाची मुले जगात दिव्यांप्रमाणे प्रकाश देतात." Review and Herald, July 20, 1897.